

Austrálie 2002

Úžasný, a tři měsíce trvající pobyt v Austrálii nám začal přiletem do **Sydney**.

Prošli jsme si nejzajímavější části města, okoukli slavnou Operu a v rámci přivyknutí na zdejší silniční provoz a klima, jsme vyrazili autem na několikadenní cestu do **Reptile Parku**.

Účelem bylo zjistit jaká nebezpečí v podobě jedovatých hadů a pavouků nám na cestách hrozí. Bylo to zajímavé, poučné a měli jsme dost nahnáno. První a poslední větu, kterou jsme se v Austrálii v angličtině naučili byla - „ I have been bitten by Red belly snake „ (byl jsem kousnut hadem). Za celé 3 měsíce jsme vidělicelkem 3 hady – 2 přejeté na silnici , jeden před námi prchal v buši a jednoho velkého pavouka jsme chvíli vozili v autě. Určitě jsou nebezpeční, ale nám se vyhli.

V půjčovně jsme zapůjčili malou dodávečku Toyota Hiace, v níž se dalo spát a vařit, měla nádrž na vodu, ledničku a přenosnou sprchu.

U silnic jsou prostorná odpočívadla, s udržovanými toaletami a barbecue na venkovní vaření. Buď na nich, v kempech nebo na vyhrazených místech se dá spát i v autě. My jsme spali na divoko i mimo vyhrazená místa. V kempech pouze, když jsme potřebovali použít pračku, dobít baterie na osvětlení a doplnit vodu na mytí a vaření.

Za 2,5 měsíce jsme objeli celou východní polovinu Austrálie - cca 22 000 km. V noci jsme si zvykli jezdit za velkými trucky, které táhly i dva vleky. Důvodem byla srážka se zvířaty, přecházejícími silnicí. Ráno jste mohli vidět u silnice sražené klokany, vombaty, ale třeba i 2 krávy a s truckem to ani nehlo. Nejhorší na orientaci při jízdě autem je – hl.město Canberra. v Brisbane nám během 12 hodin dvakrát vykradli auto a v Melbourne jsme dostali pokutu 40 dolarů za špatné parkování. Nezbylo nic jiného než jít do největšího casina ve městě a v ruletě je vyhrát zpět. V Austrálii je k pumpám daleko a pravidlem je tankovat, máte-li polovinu nádrže. Jednou jsme měli namále. U rangera v parku jsme zakoupili 4 galony benzínu (mají ho tam pro tyto případy), abychom vyjeli 12 km stoupání a pak jsme jeli z kopce vždy na neutrálu. Ještě jsme zabloudili, ale k pumpě jsme dojeli. Jednou jsme si zaplatili výuku házení bumerangem, odjížděli jsme nadšení a koukáme proč si protijedoucí řidič klepe na čelo, v Austr. se jezdí v levo a my jeli... v pravo, samozřejmě.

Austrálie má obrovskou rozlohu a najdete v ní buď velkoměsta nebo malá městečka v buši s několika obyvateli. Veškerý život zde končí v 17. hodin odpoledne a pouze v centru velkoměst je noční život. Do některých podniků vás nepustí v sandálech, šortkách a nátělníku.

Těch 22 000 km obnášelo jízdu ze Sydney přes Modré hory, kolem řeky Murray River, do Melbourne, Adelaide, Coober Pedy, Ayers Rock, Carns, Brisbane, po východním pobřeží zpět do Sydney a na skok do Corryongu na Festival muže od Sněžné řeky.

Během cesty jsem prohlížel westernové obchody, navštívil několik koželužen s klokaními kůžemi, velkoobchody typu Tandy Leather, setkal se s výrobcí bičů a tehdejší presidentem Australian plaiters and whipmakers asociacion – Ronem Edwardsem. Výsledkem jsou kontakty na dodavatele klokaních kůží, z nichž nyní pletu skvělé biče.

1. kontakt u silnice

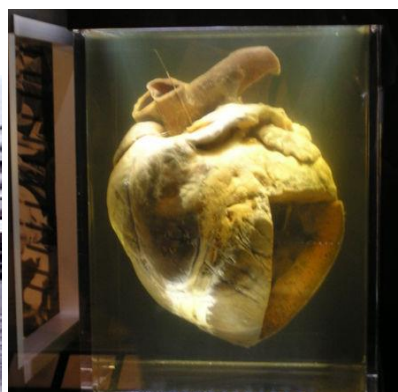
Richard Taubman

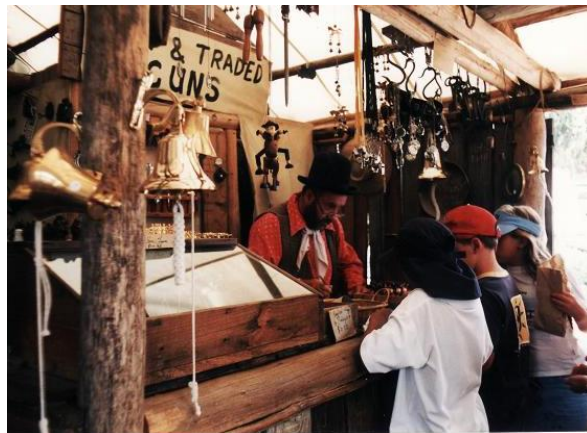
Ron Edwards

Zajímaly nás především přírodní krásy, zvířata, historické památky, muzea a aboriginská kultura. O některých se zde zmíním blíže.

V každém velkém městě jsou moderní **muzea**, mající různé tematické sbírky, doplněné fotografiemi a videoprojekcí. Velmi často i zábavným programem. V národním muzeu v Melbourne má vlastní síň slávy fenomenální dostihový plnokrevný ryzák **Phar Lap**. Je zde vystavena jeho vypreparovaná kůže na skeletu. Z tlapačů zní hlasy sportovních komentátorů, popisující jeho finiše do cíle a na zdech jsou seznamy jeho závodů a vítězství. Je zde popsán příběh jeho objevení, náročného tréninku i smutného konce. Jeho srdce o váze 6,2 kg (dvojnásobek váhy srdce normálního koně) je uloženo v muzeu v Canbeře a kostra je na New Zealandu, kde se narodil. Dodnes je národní dostih koní jednou z největších sportovních událostí v Austrálii.

Je to země přistěhovalců, která zažila velkou **vlnu zlaté horečky** a v mnohém se její historie podobá éře Divokého západu. Jsou zde velká naleziště zlata, safírů, mědi, zinku a jiných nerostů. Dodnes jsou zde polorozpadlá městečka zlatokopů, z nichž nejznámější je **Ballarat**. Je to městečko jehož obyvatelé v něm stále žijí v komunitě od jeho vzniku. Turistům předvádějí v denním i nočním programu život městečka se vším všudy. Unikátním je centrální pohon všech zařízení v městečku pomocí parního stroje a kožených řemenic.

Největší na světě - solné jezero Lake Eyre a naleziště opálů, se nachází v Coober Pedy. Je to víceméně poušť, ale paradoxně je zde nejlevnější pitná voda, protože její velké ložisko bylo objeveno pod zemí. Opály se těží moderní technikou a již vytěžené prostory zdejší lidé používají k bydlení místo domů. Důvodem je vysoká venkovní teplota – až 60°C. Prostory jsou vybaveny vším potřebným jako v běžném obydlí.

solné jezero **Lake Eyre**

kostel pod zemí

Murray River je jednou z největších řek, protékajících z východu na západ.

Celoročně má dostatek sladké vody a plaví se na ní kolesové parníky. Řeka má nádhernou atmosféru, obzvláště v zapadajícím slunci. Snažili jsme si kolem ní přivydělat sběrem hroznů a broskví u italské rodiny. Bohužel jsme neměli nutné pracovní povolení. Takže jsme u nich pracovali jen 2 dny a pak se s námi rozloučili. Ve dvou jsme vydělali asi 280 austr. dolarů.

Nejvýchodnější cíp Austrálie je úzký skalnatý výběžek s majákem a placeným parkovištěm, ústící do moře .

Nejvyšší hora Austrálie je nevysoké Mount Kosciuzsko, měřící 2 229 m. Má strmé stoupání, které jsme jako většina návštěvníků překonali pomocí lanovky a zbývající 2 – 3 km na vrchol jsme došli pěšky.

Taky se nám podařilo překročit **obratník Kozoroha**, který je nedaleko od silnice označen malou mohylkou z kamení s nápisem.

Na východním pobřeží Queenslandu je několik obřích **mořských akvárií**. Můžete se v nich procházet nebo se vézt na pohyblivém chodníku a nad hlavou vám plují žraloci, rejnoci a jiná mořská havěť. Od milionů litrů vody a živočichů vás dělí jen 5 cm tlusté speciální sklo.

Queensland je bohatý na zeleň, takže jsme zde navštívili část **tropického pralesa**. Proti erozi půdy, způsobené turismem, se tu brání vybetonovanými cestičkami na prohlídkových okruzích. Na travnatých plochách se volně pase dobytek, který se napájí pomocí větrných čerpadel. Je to úplně stejně jako v Americe.

Přijeli jsme den poté, co byly po deštích otevřeny silnice.

Velký barierový útes. V městečku Carns se dá nasednout na výletní loď a jet šnorchlovat nad korály. Za pouhých 40 austr. dolarů navíc vás na lodi v kádi naučí dýchat s potápěčským přístrojem. Pak se můžete potápět v hloubce cca 5 – 7 m s průvodcem. Větší hloubku vám nedovolí tlak v uších. Korály na útesu jsou cca 1 m pod hladinou, jsou měkké, barevné a nádherné. Všude je spousta barevných ryb a teplé moře.

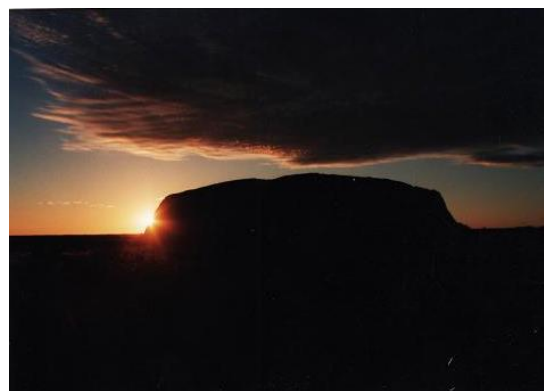

Téměř v centru Austrálie je **Ayers Rock** (Uluru). Je to pískovcový monolit , jehož převážná část je pod zemí a na povrch kouká jen špička, ale ta stojí za to. Taky je to posvátné místo Aboriginců. Na vrchol se dá dobře vystoupit za pomoci dlouhého řetězu umístěného v horní části.

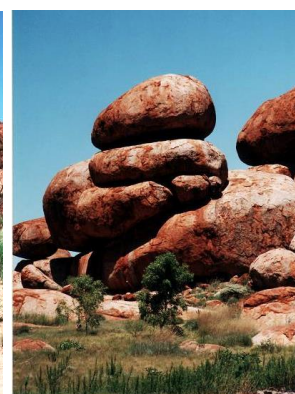
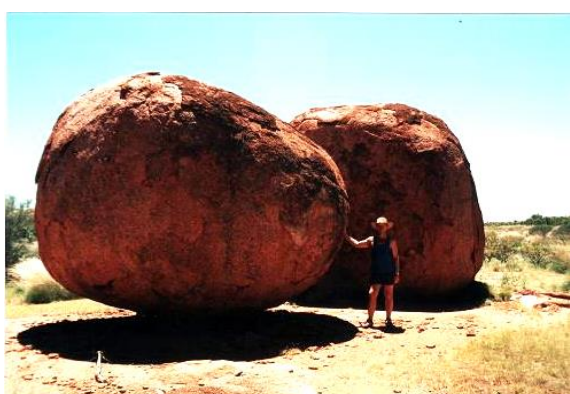

Nahoře je větrno a jsou tam 2 x 1 x 1 m malá jezírka naplněná dešťovou vodou. Je odtud úžasný rozhled na velkou vzdálenost. Výstup k vrcholu uzavře ranger po 10.00 hod. nebo překročili teplota 40°C.

Na Uluru jsem fotil východ slunce, mělo to být od západu, ale nezvolil jsem parkoviště na správné straně, takže druhý den znova a už úspěšně.

Několik desítek km severně od Uluru jsou **Devil's Marbles** (Ďáblovy kuličky) Je to zvláštní kamenité pole o rozloze několika ha, vzniklé sopečnou a erozivní činností. Na rovině jsou kulaté a oválné kameny, které jsou mnohdy prasklé.

Měl jsem příležitost shlédnout **National final rodeo of NSW**. Bylo to první skutečné rodeo, které jsem kdy viděl. S tím českým se nedá vůbec srovnávat. Zato s americkým úplně v pohodě. Viděli jsme pompézní zahajovací ceremoniál a různé disciplíny – tyče, barely, oddělování, uličku, chytání telete do lasa jednotlivcem i ve dvojici, jízdu na divokých koních a na býcích atd. Všechno odsejpalo, telata neměla jinou šanci než běžet, koně i jezdci věděli co mají dělat a bez zaváhání to předváděli, pomocný tým pracoval stoprocentně, zvířata byla temperamentní a kdykoliv ochotná shodit jezdce. Základ je v každodenním zacházení se zvířaty, takže se nedivím.

„Muž od Sněžné řeky“. Film se točil v Austrálii podle skutečného příběhu. Jeden z irských přistěhovalců - Jack Riley, byl legendární horseman. Novinář Banjo Paterson se jím inspiroval a napsal veršovaný poem na počest všech austr. bushmanů, jezdců a honáků. Film byl natočen s komparesem místních jezdců z buše a chata postavená pro filmové účely je dodnes turistickou atrakcí, Mac Cormackova rodina k ní organizuje jedno nebo vícedenní výlet na koních. Mluvili jsme s Mac Cormackem osobně, ale bylo to pro nás příliš drahé. Tak jsme se dokodrcali autem skoro až k chatě a zbytek došli pěšky.

Filmová chata

Zde se potom soutěží ve ztvárnění původního příběhu ve verších, v country muzice a v rodeových disciplínách. Hlavní program doprovází řada menších soutěží – ve střihání ovcí, skoku honáckých psů do výšky, kování koní, dovednosti nutných pro přežití v buši atd. V hlavní show pak vystupují slavné osobnosti – trenéři koní pro film, šampioni v práskání bičem a další.

Poprvé jsem zde viděl jak se Brumbee (pomenší divoký kůň) chytá ze sedla koně pomocí jednoduché provazové ohlávky. Zajímavé jsou disciplíny vycházející ze života v buši – cross country (jízda přes překážky), naložení vybavení na nákladního koně, projetí urč.trasy a složení vybavení v urč. pořadí zpět na zem na čas, ovladatelnost a klid koně při jízdě rušivými překážkami, trefování cílů bičem za jízdy na koni a ve skoku přes překážky a následná sestava práskání biči na koni aniž by se pohnul.

Tento poutavý příběh je natolik populární, že se každoročně koná několikadenní country

Festival muže od Sněžné řeky

www.bushfestival.com.au

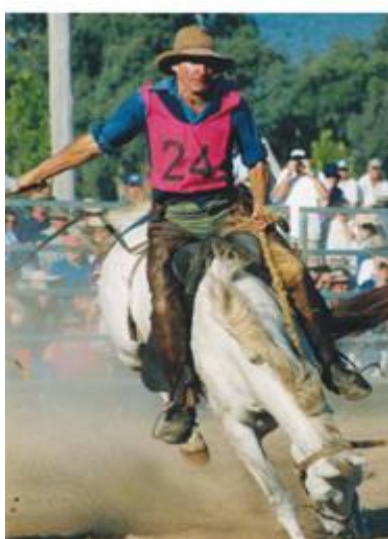
[MFSR Home](#) | [MFSRBF](#)

Začíná jízdou jezdců na koních z ranče, na němž J.Riley žil, do města Corryongu, kde byl po smrti pochován.

Hrob Jacka Rileyho

Drobnou perličkou festivalu r. 2002 byla výhra biče, v tombole za 2 au.dolary, který si veřejně přede všemi převzal jakýsi Čech – Jindra Zobl.

Fotky disciplin.